

B

r

a

i

n

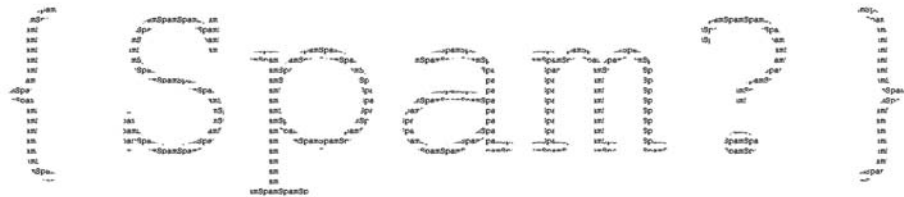
s

t

o

r

m

N36Oct1benniebatten (2359) Fw:wehavewonhetrustfromourrepeatcustomers
N37Oct1Coulombe@ifrsys.com (1373) 995-82-41англий&
N38Oct2^[5154520^^.^R.(5512){Spam?}[Windows-1251]^K?@54;0305<^R0<.@848G5A:85CA;C38.
N39Oct2Hamzah (5911){Spam?}[Windows-1251]^_@54;0305<^R0<.@848G5A:85CA;C38.
N40Oct2MorganRaymond (5141) Youneedonly15minutestoprepapareforthenightoflove!mozartpocke
N41Oct2ThaddeusEscobar (2819) RE:account#06709P
N42Oct2RosalyndCates (2441) hideyourplatefromphotocopsSerena
N43Oct2janukovich@zek.com (14K){Spam?}[Windows-1251]/=C:>28G-^W^U^Z!%>B8B5C1548BAO?!<
N44Oct2MyraKirby (1560) Re:[baroness]oem-pciredreamweaverMX2004ignoresleaved
N45Oct2SeymourKyler (3008)=?utf-8?B?Rnc6IDc1JSlvZmYgXC9pYWdyYSwgQ2lhbgLzLCBBbWJpZW4sI
N46Oct3AlexisBailey (2818) RE:account#121850Z
+N47Oct3S.M.R.Renkema (1046) topic!
N48Oct3poo@obelix.ee.duth.gr (2020){Spam?}105-51-85AiaëëëñëëëñiôâiiaâââôâëyieëçñôÂ
N49Oct3Steven (1440)
N50Oct3infovore@deshaw.com (2192){Spam?}Âëçlâñ-âiaëëëñëëë
N51Oct3jamisongustin (2095):) advice:pleaseshowlovingconcernforyourself
N523hgoldsteuvnbl (1570) Re[25]:
N53Oct3hung (7052){Spam?}[windows-1251]^R0H0@5;0<02A5B8
N54Oct3linwoodhaskell (1907):) asiamatthemidof40s,howtoworkasmy20s
N55Oct4EdnaMaya (3240) Windows2000\$50,AD0BEPagemaker\$80,MsOffice2003\$80&moreS0ftwares,
N56Oct4rdviguogobiernofederal.com (2328){Spam?}
N57Oct4PeterNaomi (7314){Spam?}[Windows-1251]^K?@54;0305<@07<5I5=85@5;0<K2?@5AA5
N58Oct4darrylrutherford (2791) Nowwegottheaffordablemedicationonlineviii
N59Oct4chu-cheow (10K){Spam?}[windows-1251]^R0H0@5;0<02A5B8
N60Oct4MaiVance (10K) Re:eynecyb, FeaturedSmall-CapCompany
N61Oct5teodorowhyn (1637):) haveyoutriedthis?m_or'esatisfaction
N62Oct4MossVaughan (1527) [angled]74%-offPoosohthp7commuterdrag
N63Oct4RachaelNelson (2955)=?utf-8?B?NjQlIG9mZiBcL2lhZ3JhLCBdaWFsaXMsIEFtYmllbiwgU29t
N64Oct4/>2;52^R8B0;89(12K) Windows-1251?B?Isjn70Xt5e3o/yDiIO/u8P/k6uUg8ODh7vL7IPEgzs
N65Oct5HarriettMarion (14K) PaymentconfirmationP46479399964
N66Oct5TamiEubanks (4251) 20-30\$d1sc0untswithoffshor3p111s
N67Oct5atmservice@wellsfargo.com (789)
N68Oct5Jay (6302){Spam?}[Windows-1251]^D8AK20@5=4C>BA>1AB25==8:0.
N69Oct5RuthAlex (2897) Windows-1251?B?40Hu8vMg8SDh7uvl5SDi+/Hu6u7p1Ofg80/r4PLu6SDo6+gq
N70Oct5Phineas (14K){Spam?}[Windows-1251]^Z><<5@G5A:>5?@54;>65=85
N71Oct5pallas@wtf.dk (2645){Spam?}105-51-86Aiaëëëñëëëyçûê
N72Oct5kenji@166-82-139-247.quickclick.ctc.net (1322) Mortgagejkillxonline.
N36Oct1benniebatten (2359) Fw:wehavewonhetrustfromourrepeatcustomers
N37Oct1Coulombe@ifrsys.com (1373) 995-82-41англий&
N38Oct2^[5154520^^.^R.(5512){Spam?}[Windows-1251]^K?@54;0305<^R0<.@848G5A:85CA;C38.
N39Oct2Hamzah (5911){Spam?}[Windows-1251]^_@54;0305<^R0<.@848G5A:85CA;C38.
N40Oct2MorganRaymond (5141) Youneedonly15minutestoprepapareforthenightoflove!mozartpocke
N41Oct2ThaddeusEscobar (2819) RE:account#06709P
N42Oct2RosalyndCates (2441) hideyourplatefromphotocopsSerena
N43Oct2janukovich@zek.com (14K){Spam?}[Windows-1251]/=C:>28G-^W^U^Z!%>B8B5C1548BAO?!<
N44Oct2MyraKirby (1560) Re:[baroness]oem-pciredreamweaverMX2004ignoresleaved
N45Oct2SeymourKyler (3008)=?utf-8?B?Rnc6IDc1JSlvZmYgXC9pYWdyYSwgQ2lhbgLzLCBBbWJpZW4sI
N46Oct3AlexisBailey (2818) RE:account#121850Z
+N47Oct3S.M.R.Renkema (1046) topic!
N48Oct3poo@obelix.ee.duth.gr (2020){Spam?}105-51-85AiaëëëñëëëñiôâiiaâââôâëyieëçñôÂ
N49Oct3Steven (1440)
N50Oct3infovore@deshaw.com (2192){Spam?}Âëçlâñ-âiaëëëñëëë
N51Oct3jamisongustin (2095):) advice:pleaseshowlovingconcernforyourself
N523hgoldsteuvnbl (1570) Re[25]:
N53Oct3hung (7052){Spam?}[windows-1251]^R0H0@5;0<02A5B8
N54Oct3linwoodhaskell (1907):) asiamatthemidof40s,howtoworkasmy20s
N55Oct4EdnaMaya (3240) Windows2000\$50,AD0BEPagemaker\$80,MsOffice2003\$80&moreS0ftwares,
N56Oct4rdviguogobiernofederal.com (2328){Spam?}

#3, jaargang 10, December 2004

Agenda

Dinsdag 7 december**22.00u**

Lazy Frog

Maandelijkse Actie Borrel

Dinsdag 21 december**21.00u**

CoVer kamer

Maandelijkse Actie Film

Donderdag 9 december**16.00u**

CoVer kamer

Sinterklaas komt bij CoVer!

Woensdag 22 december

(onder voorbehoud)

Locatie onbekend

Eindfeest Actie

Woensdag 15 december

(onder voorbehoud)

Locatie onbekend

Uitreiking CoVer almanak 2004/
2005

Natuurlijk zijn er iedere

donderdagmiddag vanaf 16.00u de

Foetsie Borrels in de CoVerkamer.

Daarnaast zijn er iedere

woensdagmiddag tussen 15.00u en

17.00u de CoVer studieuren. Kijk

voor de volledige up-to-date agenda

op de cover website:

www.ai.rug.nl/~cover**Donderdag 16 december****16.00u – 19.00u**

CoVer kamer

Foetsie Thema Borrel met taartbak

wedstrijd:

Freemde Fantasie Figuren

Colofon

De *Brainstorm* is een gezamenlijke uitgave van de studie Kunstmatige Intelligentie, RuG en de studievereniging CoVer en wordt gratis verspreid onder KI-studenten, staf en anderszins geïnteresseerden. De *Brainstorm* verschijnt minimaal 3 maal per jaar in een oplage van 305 stuks.

Redactie Adres:

Psychologie Instituut

Heymans

Grote Kruisstraat 2/1

9712 TS Groningen

Email: bstorm@ai.rug.nl**Redactie:**

Heiko Harders

Kim Does

Eelke van Foeken

Jaldert Rombouts

Tessa Verhoef

Van de Redactie

Weer een nieuwe brainstorm, en weer een nieuwe brainstorm redactie. Helaas is Feikje er na jaren trouwe dienst mee opgehouden. Wij willen haar bij deze nog even hartelijk bedanken voor haar inzet. Zoals blijkt is er een komen en gaan van Brainstormcommissieleden en gelukkig mogen wij ook weer een nieuw gezicht verwelkomen. Jaldert is onze redactie komen versterken en heeft de taak van secretaris van Feikje overgenomen, wat heeft gezorgd voor een frisse wind door de commissie.

Voor deze editie wilden we eens een minder voor de hand liggend thema verzinnen, dus niet Herfst, Winter of Sinterklaas (allemaal enthousiaste voorstellen). Uiteindelijk hebben we gekozen voor SPAM. Iets waar we allemaal dagelijks mee te maken hebben. Nu wil het toeval dat de laatste twee weken de AI accounts ook weer heftig gespannd worden, maar daar hebben wij helemaal niets mee te maken hoor. (echt niet!)

In deze editie kun je weer alle vaste Brainstormrubrieken vinden, en let op: de puzzel is deze keer een prijspuzzel! Dus doe je best en stuur je antwoord in. Verder wensen wij jullie weer bijzonder veel leesplezier en denk eraan, wij spammen jullie brievenbus maar drie keer per jaar, dus geniet ervan!

De Redactie

Inhoud

2.	Agenda	16.	AI in the Wild
2.	Colofon	19.	Gossie
3.	Van de redactie	20.	Kunstmatig imago
3.	Inhoud	21.	Top-X
4.	Van de voorzitter	22.	POES
5.	Introkamp verslag	23.	Spam
9.	Puzzel		
10.	Jouw docent		
13.	Screw U		
14.	Top-X		
15.	The Far Side		

Van de Voorzitter

Al sinds jaar en dag wordt eenianders mailbox getrakteerd op rijkelijke stroom ongewenste bezoekers. Van aanbiedingen om vele dollars uit geven aan bedrijf abc@xyz.com voor apparaten waarvan je afvraagt of ze zelf het nut er wel van inzien, tot aanbiedingen om een master degree te kopen. Je kunt het zo gek niet verzinnen.

Maar Spam houdt niet op bij alleen ongevraagde e-mailtjes, het bestaat ook in de fysieke wereld. Probeer maar eens door de Herestraat te wandelen zonder dat ochtendbladabonnementen, piramidespelen, flyers en huwelijksaanzoeken je naar het hoofd geslingerd worden.

Ook als Cover maken we ons zo nu en dan schuldig aan het verspreiden en verkondigen van wat sommige mensen als spam zullen bestempelen.

Maar gelukkig heb ik nog geen mail van ons met een (spam?) prefix gezien. Wellicht is het spamfilter zodanig intelligent dat het de uiterst goede bedoelingen van Cover doorziet en met de hand over z'n digitale hart strijkt wanneer het besluit het Coverevangelie door te laten. Echter zal er in de realiteit iets minder romantisch aan toe gaan.

Hoe het ook zij, het is voor mij de laatste keer geweest dat ik jullie vanaf dit plekje heb mogen spammen. Ik was graag nog een poos doorgegaan maar dadelijk is het de beurt aan een ander om hier het hart te luchten.

Het was mij in ieder geval een waar genoegen.

Veel leesplezier!

Stefan

HET INTROKAMP

JUICH! We gingen op kamp! Al weken naar uitgekeken, en eindelijk was het zover; op kamp met je nieuwe studie... Wat waren we zenuwachtig :) Nachten niet geslapen, dus totaal uitgeslapen, stonden we voor het station te wachten op de bus. Tijdens die wachttijd werden geweldige knalgele t-shirts

uitgedeeld, en geen voorbijganger die ons herkende als groep.

Na nog langer wachten, kwam de bus aan, maar deze werd bezet door Friezen en andere mensen (we gingen tenslotte naar Friesland). Gelukkig was er de IntroCie! Zij kregen het onmogelijke voor elkaar; er was ineens een bus voor ons alleen! Super dat ze er ook nog een aardige buschauffeur bij gedaan hadden, hoefden we niet zo ver te lopen... Jojanneke had van dit alles geen last, zij zat lekker relaxt in de auto, en had Elsloo en omgeving allang verkend toen de rest aan kwam zetten.

De conclusie van haar verkenning; schitterende boerderij, met erg wankel stapelbedden, geen mobiele-telefoon-netwerken beschikbaar in de boerderij zelf (maar op sommige plaatsen buiten wel), weinig teken, kortom; geweldig!

Het was schitterend weer, en de regels (regels? welke regels?) werden ons duidelijk gemaakt, terwijl we lekker in de zon zaten.

Daarna het leukste werk; de kamers verdelen. Omdat wij, als meisjes, nogal in de minderheid waren, vonden we dat we recht hadden op een 11-persoonskamer. Met zijn vieren... Maar, enkele mensen waren het hier totaal niet mee eens, en kwamen ons vergezellen. We hebben nog geprobeerd om deze mensen weg te jagen (met geweld natuurlijk, boos kijken hielp niet), maar helaas... allemaal tevergeefs.

Na ongeveer een halve dag onze tijd verdaan te hebben met naamspelletjes (en vele blauwe plekken later), kenden we nog maar de helft van de mensen die mee waren op kamp... Maar het idee was leuk :)

Toen we eindelijk eens rustig konden zitten, kregen we geheimzinnige kaartjes in onze handen gedrukt, waar een naam en een misdaad op stonden. De bedoeling van dit zenuwslopende, arbeidsintensieve en geweldige spel was degene die op je kaartje stond, melden dat je hem (of haar) moest arresteren, en zo, dat niemand anders het zag... Plotsklaps was er sprake van enige achterdocht. Was het wel de bedoeling dat je je nieuwe medestudenten meteen wantrouwde en niet meer met iedereen durfde te praten? Maar het idee was leuk :)

Tijdens het gehele weekend werden we ook verblijd met een soort van TellSell. Ondanks de nadelen (niet goed, geld weg-garantie), wogen de voordelen (multifunctioneel, handig en geel) zwaarder, en zijn ook wij trotse bezitters geworden van de geweldige CoVer-Mok!

's Avonds was er een spannend moordspel, maar daar hebben we het niet meer over... We kunnen niet zo goed tegen ons verlies...

De tweede dag begon vreselijk. Merel was zo vriendelijk om iedereen veel te vroeg uit bed te blazen. Daarna was er natuurlijk een stormloop bij de douches, want we hadden nog maar enkele minuten om te ontbijten, en iedereen wilde zo fris mogelijk aan het ontbijt verschijnen (je moet je nieuwe studiegenootjes natuurlijk wel je beste kant laten zien).

Daarna was het weer tijd voor een spel. Dit was een intelligent spel. En eigenlijk helemaal niet leuk! Ja, precies, weer verloren, dus... het idee was leuk :)

Het volgende item op programma was de lunch. Net het ontbijt achter de kiezen, maar het smaakte goed! En het was ook wel nodig om energie bij te tanken, want er was weer een spel op komst. Een erg actief en stressig spel, waarbij we ook nog eens creatief moesten zijn. We moesten zo snel mogelijk een krant fabriceren, met artikelen die we uit het bos moesten halen. In het bos stonden ouderejaars hun best te doen om de krantenkop uit te beelden (vooral de

prijzenslag was errug leuk :)). Het klinkt een beetje vreemd, maar het was best logisch, met de heldere uitleg van Ferdinand.

Toen was er weer tijd ingeruimd voor ontspanning. Er werd druk gevoetbald, gesupporterd (vooral toen de t-shirts uitgingen...), geschommeld, gedronken, foto's gemaakt, CoVer-Mok-filmpjes gekeken en genikt. Ook waren enkele mensen hun jeugdtrauma's aan het verwerken door pluizenbollen te maken, die deze keer niet gingen mislukken. En gelukkig! Waar het introkamp al niet goed voor is... De trauma's van drie personen verdwenen! En ze zijn nog steeds heel erg trots op hun bolletjes :)

's Nachts gingen we weer op pad; een speurtocht deze keer. We mochten (lees: moesten) de velden en bossen in. Het was vet mistig, ijskoud, maar wel heel cool! We werden getest op snelheid, nauwkeurigheid, volgzzaamheid, groepsgevoel, luistervaardigheid, creativiteit en andere dingen... Het eerste onderdeel van dit groots opgezette spel was het schieten met raketten. Ofzo, het was nogal donker... Bij het tweede deel werden we echt het bos in gestuurd. Blinddoek om, touw in de handen geduwd en lopen maar. Maar ook dat heeft een beter mens van ons gemaakt. Waarschijnlijk het derde onderdeel (tis nogal lang geleden, er zou een ander onderdeel voor kunnen zitten) was geluiden herkennen. Varkens onderscheiden is voor ons een makkie nu! Het meest creatieve en leukste was het smincken van drie mensen uit je groep. Met echte camouflagekleuren werden de vrijwilligers versierd. Tot slot nog een onderdeel, waarbij iedereen uit de kleren ging. Ook erg creatief, maar niet meer dan dat... Dit spel vonden we nu echt gaaf, en het idee was dus leuk :)

Na de nachtwandeling in de mist was het tijd voor het kampvuur. Het duurde even, maar het kampvuur mocht er wezen! Er waren ontzettend lekkere spekjes, die dus ook vrij snel naar binnen gewerkt werden. Iedereen was enthousiast...

Aan het einde van de avond maar weer eens naar bed toe, want de slaap was toch wel een beetje aanwezig...

De volgende morgen was het alweer vroeg, maar was de IntroCie zo aardig om iedereen wat rustiger wakker te maken. Verder hebben ze ons het hele

weekend echt super verzorgd! Dank daarvoor :).

Natuurlijk was het ook deze morgen druk bij de douches. Daarna ontbijten en snel al je spullen bij elkaar zoeken. Deed je dit niet, vergat je per ongeluk wat of wilde je die trui toch al kwijt, dan werden deze ingenomen door de veilingmeesters. Alles wat los en vast zat, werd geveild. Zo ook het laatste biertje, dat door veilingmeester Jacob uitgebreid voorgeproefd werd, maar waar wel met zekerheid van gezegd kon worden dat het lekker was... Mensen kwamen bij de veiling ineens hun spullen tegen, die ze kwijt waren. Voor een, soms iets te hoge prijs, konden ze zich weer eigenaar noemen van hun eigen spullen...

Nadat alle spullen verkocht waren en iedereen tevreden was met zijn nieuwe aankopen (truien, voedsel, cd's of shampoo), werden de tassen in de auto geladen en werden de groepsfoto's gemaakt. Iedereen ook lekker enthousiast op de foto, maar wel met de handen omhoog, want dat hebben we wel geleerd op kamp; wees altijd op je hoede :). Iedereen super bedankt voor het geweldige kamp, het idee was leuk :).

Rixt & Jojanneke

Stuur je oplossing naar:
bstorm@ai.rug.nl

Succes !

[illegible]

Jouw docent: Hedderik van Rijn

Een aantal weken geleden was ik jarig. Nadat mijn vrouw (even for the record, ik moet nog steeds wennen aan “vrouw” in plaats van “vriendin”) mij had gefeliciteerd, zei ze mij dat ik nog maar eens zo lang als ik nu oud was plus één jaar tot mijn pensioen hoefde. Of ik al die drieëndertig jaar in Groningen ga doorbrengen, weet ik nog niet. Wel weet ik, dat nu na zo’n ruim half jaar, KI in Groningen prima bevalt.

Maar, bij het begin beginnen. Ik ben geboren in Utrecht maar getogen in Woubrugge, een klein dorpje tussen Alphen aan den Rijn en Leiden, vooral bekend vanwege de schaatsfamilies (bij de schaatsende spruitjeskweker die de vorige elfstedentocht won, koopt mijn moeder nog steeds haar eieren). Één van de zonen van die schaatsfamilies, en bijna een jaar ouder dan ik, zat in dezelfde leeftijdsgroep als ik, dus heb enkel tweede prijs medailles te koesteren. Misschien daarom was mijn grote tweede hobby dan ook wel ballet: lekker geen medailles. In eerste instantie de klassieke variant, maar later ook modern en tap-dance. Ik heb veel, veel uren doorgebracht als enige jongen in een klein balletzaaltje met verder enkel meisjes en balletjuf. Grappig om te zien hoe dat op de lagere school bepaald niet statusverhogend werkt, maar gedurende latere jaren op de middelbare school opeens wel positief uitpakt.

Mijn eerste middelbare schooljaren heb ik doorgebracht op een grote HAVO/VWO school in Alphen aan den Rijn. Een school die vooral richtte op prestaties. Met uitstekende CITO toets van de lagere school gekomen, verdorde ik daar behoorlijk. Ik kan me nog herinneren hoe ik ‘s ochtends in alle vroegte opstond om slaperig en koud nog een keer mijn lijstje woordjes te leren om dan een week later alsnog een zware onvoldoende te krijgen. (Heb het ooit zover weten te schoppen dat het aantal fouten in één zin in een dictee mij al een negatief cijfer opleverde.) Het idee van “een externe observator ziet altijd meer” heeft mij echter gered. Een zus van mijn moeder vroeg mijn ouders of het wel goed met mij ging, of mijn school wel paste, en twee weken later was ik, midden in het tweede schooljaar, overgestapt naar het Ashram College, ook in Alphen aan den Rijn. Dat was geweldig. Het Ashram College had als onderbouw een “middenschool”, wat inhield dat je pas na drie jaar koos voor een schooltype. En gedurende die eerste 3 jaren ook veel tijd was voor vakken als “algemeen technisch onderwijs” (van lassen en bouwtekeningen maken tot wollen truitjes wassen), drama (theatersport is so 1985) en, wat ik vooral leuk vond, projectonderwijs. In het projectonderwijs werd vanuit één thema een aantal dagen les gegeven - prachtig om te zien hoe

in het eggie eigenlijk alle vakken samenvallen. Dit was dan ook iets wat mij, toen de decaan van de middelbare school mij een foldertje over cognitiewetenschap in Nijmegen gaf,

direct deed beseffen dat cognitiewetenschap wel eens een perfecte studie voor mij kon zijn.

Een, afhankelijk van de voorlichter, “op gamma toegespitste bèta opleiding”, of “bèta-achtige gamma opleiding” stond mij wel aan. Kon ik zowel mijn programmeer-interesses als mijn menswetenschap-interesses kwijt.

Die keus bleek dan ook perfect te passen. Na eerst een jaar psychologie te hebben gedaan om toegelaten te kunnen worden tot de bovenbouwstudie cognitiewetenschap maakte het eerste vak, “Inleiding Cognitiewetenschap”, hoewel superzwaar met iedere week een tentamen, meteen duidelijk dat dit het helemaal was. Slim zijn over menselijke cognitie; ideeën uit andere wetenschapsgebieden gebruiken om meer over mensen te weten te komen was *prachtig*. Zeker toen ik via een student-assistent baantje kreeg op het Max-Planck Instituut, een onderzoeksinstituut dat zich op de psycholinguïstiek richt, en bleek dat wetenschap doen nog veel en veel interessanter is dan wetenschap lezen. Het Max-Planck was voor mij een soort leerlingwezen: wat ik leerde tijdens colleges kon direct worden gebruikt tijdens mijn “werk”. Terugkijkend vraag ik me wel eens af hoe ik en een fulltime studie, en 20 uur werk per week, en een aantal bestuursbaantjes, en ieder weekend naar huis-huis, en een druk sociaal leven kon combineren.

Maar - na vrijwel precies vijf jaar studeerde ik af op een scriptie over oogbewegingen tijdens het leesproces. Preciezer, over of de frequentieverdeling van letters in de parafovea de lengte van de komende saccade bepaalde. Dit gebeurde mede redelijk op tijd omdat mij een onderzoeksbaan was aangeboden door NCR, de makers van pinautomaten en “slimme kassa’s”. Hoewel ik de “fundamentele wetenschap” ook erg interessant vond, besloot ik na veel dubben toch voor deze wat toegepastere baan te gaan. Na nog meer dubben, wat onplezante verrassingen over de wederzijdse verwachtingen, en inspectie van mijn banksaldo besloot ik na drie maanden toch liever werkloos te zijn en opzoek te gaan naar een andere AiO positie dan bij NCR te blijven werken.

Dit was een prima zet, want hoewel Newell (Newell & Card, 1989, p238) zei “nothing drives basic science better than a good applied problem”, het is wel handig als je geldschiet ook daadwerkelijk geïnteresseerd is in “basic” research, zeker als je moet promoveren. En met dat promoveren kwam het ook nog goed,

want een aantal maanden na mijn vrijwillige ontslag kon ik aan de slag op een OiO project in Amsterdam over het modelleren van zelfsturend inductief leren, een soort zelfontdekkend leren. Wat al snel bleek, was dat dit proces erg complex is. Het probleem was niet zozeer het maken van inferenties, maar meer om te weten welke voorkennis mensen hebben. Bijvoorbeeld, als iemand de lenzenwet moet afleiden, en hij weet niet dat de limiet van delen door nul naar oneindig gaat, zal deze persoon niet snel de juiste kennis afleiden. Betekent dit nu dat iemand niet goed kan inductief leren? Volgens mij niet, maar als je dit doortrekt, betekent het ook dat iemand die in principe foute kennis afleidt, misschien wel goede procedures heeft gevolgd, maar stomweg foute basiskennis had. Lastig dus. Maar, gelukkig kwam in bij psychologie in Amsterdam voldoende interessante andere zaken tegen om me tegenaan te bemoeien, zoals cognitieve ontwikkeling (o.a., hoe kan het dat kinderen leren zonder feedback?) en herkenning van pseudo-woorden (hoe weet je eigenlijk dat "jaust" geen woord is?). Hierbij werkte ik vooral met ACT-R, een modelleerarchitectuur hier bij KI welbekend. Omdat er Amsterdam weinig collega's waren die zich daar ook mee bezig hielden, was ik zeer blij toen ik ontdekte dat er bij (toen nog) TCW wel mensen waren met wie ik het wel over de geneugten van subsymbolische parameters kon hebben.

Hoewel ik niet geloof in de heiligheid van ACT-R, stond het me wel zo aan dat toen ik aan het eind van mijn contract in Amsterdam een baan aangeboden kreeg bij

John Anderson of ACT-R fame, ik mijn spullen heb opgepakt en twee jaar in Pittsburgh heb doorgebracht. Wat ik van Amerika vind? Tsjja, heel ambivalent. Prachtig land, perfecte werkmogelijkheden, heel erg aardige, vriendelijke mensen, maar zodra je er teveel bij elkaar zet, krijgen ze hele rare ideeën over huwelijk, homos, wapens en belastingen. Mijn vriendin en ik wisten mede daardoor zeker dat we na onze contracten in Amerika te hebben uitgediend weer terug naar Europa wilden - dus toen Niels richting Pittsburgh ging, en hier een positie vrijkwam, was ik zeer blij dat de keus op mij viel.

Ik werk nu alweer zo'n zeven maanden bij KI (voor mijn wetenschapsinteresses, zie <http://www.ai.rug.nl/~hedderik>), en heb KI leren kennen als een zeer hechte groep met gemiddeld zeer slimme studenten. Waarschijnlijk het voordeel van het niet zijn van een mainstream studie, studenten hebben vaak bewust voor KI gekozen - en dat blijkt.

Hedderik van Rijn

S C R E W
U

Spam is vervelend, maar er zijn natuurlijk nog veel meer dingen waar men zich aan kan ergeren, en waar je geen filters op kan loslaten. Zo bijvoorbeeld onopenbare verpakkingen, meestal van etenswaar of Cd's. Uit mijn kinderjaren herinner ik mij dat ik heel wat tijd ben bezig geweest onopenbare lol- lies met messen te lijf te gaan. Maar deze dagen merk ik een nieuwe sluimerende ontwikkeling waar ik mij steeds aan begin te storen. Het is overal. Van de bus tot en met de universiteit. En zelfs op je kamer, vooral als je er eentje van IN huurt. Kijk, regeltjes vind ik echt niet erg, vooral niet als ze ook nog ergens op slaan. Maar wat bij mij op nummer 1 van de irritatie/frustratie lijst staat is het maken van regels en ze dan zelf niet nakomen, en het wel van anderen verwachten. Zo bijvoorbeeld de trend dat je je bij KI tegenwoordig echt moet inschrijven voor de tentamens, en als je het vergeet, moet je meteen een brief naar de examencommissie schrijven, door welke bepaald wordt of je alsnog mag meedoen. En daarna wel gewoon 8 dagen over de inleverlimiet (hij bestaat echt, zie je studiegids: Bijlage III, blz. V; Art. 3.7 lid 2) gaan van het nagekeken werk. Zonder uitleg. Dat vind ik raar. Verder is het zo dat ik nu de Screw U zit te typen, terwijl een aantal van jullie de film ("Lilja Forever") aan het kijken zijn die ik vorige week wou zien en waar ik tijd voor vrij had gemaakt. Maar dit kon niet doorgaan wegens de regel dat er verplicht een staf lid aanwezig moet zijn wanneer er studenten in een universiteitsgebouw zijn. Ik baal ervan dat dit soort dingen ingesteld worden omdat er sommige mensen zijn die de boel voor alle anderen verpesten. Ik heb gehoord dat als je het KI-gebouw na sluitingstijd nog in wilt, je eerst een portier van het PPSW gebouw zo gek moet zien te krijgen dat hij met je meeloopt om de deur voor je open te maken, en dat die arme man moet wachten totdat jij klaar bent met je ding daar. Dat nodigt dus niet meer echt uit om daarheen te gaan, en degenen die monitoren en dergelijke gestolen hebben, hebben er geen last van. Moge zij eeuwige RSI en glaucoom krijgen (Oh, dank aan statistiekcollege) van het turen naar hun gestolen waar. Nog even voor de mensen die het niet weten: bij glaucoom kan in enkele uren de druk van de vloeistof in de oogbol enorm stijgen, wat

logischerwijs zeer pijnlijke gevolgen kan hebben. Er werd ons medegedeeld dat men dit kan krijgen door te lang achter zo een scherm te zitten. Achter hier in de zin van voor, als in kijkende naar het beeld. Dus niet de achterkant. Weet je trouwens wat ik ook rottig vind? Als je tegenwoordig in de centrale openbare bibliotheek van Groningen bent, en je moet naar de WC, dan moet je tegenwoordig betalen om daar naar de WC te mogen. Niet dat ik daar erg vaak naar de WC ga maar toch, het leven is al duur genoeg. Verder vind ik het nog steeds niet fijn dat de overheerlijke DE koffie verbannen is. Wat ik ook vind is dat er concurrentie moet komen voor de kantines die al een tijdje belachelijk veel te duur zijn. Laatst was ik bij Ikea, en daar kun je voor ongeveer een derde van de prijs fatsoenlijk eten. En de Ikea gaat niet om 15:45 dicht. Zo zou ik nog wel een tijdje kunnen doorgaan over de ergerlijke dingen in het leven. Maar dat ga ik niet doen, anders blijft er voor de volgende Screw U niets meer over.

Jaldert Rombouts

Top-X

* Marlieke: "Schade sukkel alles ist forbei"

* Wimer: "Kunnen we het verslag vandaag nog inleveren?"

Jan Willem: "Natuurlijk, het is nog vandaag!"

* Heiko: "Ik lig meer met mijn benen op mijn buik, dan met mijn buik op mijn buik... .. denk ik..."

* Bram: "Als jij een leuke jurk vindt, dan wil ik hem ook."

* Kim: (kwaad) "Je lult echt vet uit je bek!"

* Petra Hendriks illustreert het graag even: Een tautologie is een tautologie

(Advertentie)

Hoe maak je een kilt?

Begin met een stuk stof van zo'n 0.75 bij 2 meter. Tartan is hiervoor de aangewezen stof, maar mocht je er eentje van een gordijn willen maken, ga gerust je gang. Zorg dat de stof lang genoeg is om van je middel tot je knieën te reiken, en dat het breed genoeg is om royaal om je middel en heupen te passen, houd er hierbij rekening mee dat aan de linker en rechterkant plooiën gemaakt dienen te worden. Na de stof op maat geknipt te hebben is het tijd om de 2 losse uiteinden aan elkaar te bevestigen, traditioneel slaat men hier de afgeknipte randen om en gebruikt men hiervoor naald en draad, maar simpelweg aan elkaar nieten is ook succesvol gebleken.

Maak nu de plooiën door wat stof samen te pakken en dit bovenaan vast te nieten of te naaien. 3 á 4 plooiën op je heupen aan weerskanten is voldoende.

Je kilt is nu in principe klaar, je kunt hem verder afmaken door wat riempjes te bevestigen en/of er een lederen tasje bij te dragen.

Als je nu nog niet weet waar de ExCie naartoe gaat in 2005 moet je maar eens een week in je kilt rondlopen en er eens goed over nadenken.

ExCie

P.S. Denk er wel om wanneer je ervoor kiest om de kilt met "traditioneel ondergoed" te dragen, het uit den boze is om dit toe te geven!

Uit: The Prehistory of The Far Side by Gary Larson

AI in the Wild – Cognitie in Dynamische Omgevingen

20 oktober van dit jaar hebben veel van onze studenten het symposium "AI in the Wild" bijgewoond. Met dit door ons georganiseerde symposium wilden we onderzoekers en studenten in Nederland laten zien wat KI Groningen te bieden heeft. Niet door eigen onderzoek te presenteren, maar door sprekers uit te nodigen die onderzoek-in-ons-sstraatje bedrijven. Voor hen die niet op het symposium aanwezig waren, zal ik in dit verslag een indruk proberen te geven van wat er op die dag zoal de revue passeerde.

De titel "AI in the Wild" is gekozen om duidelijk te maken dat we intelligente systemen niet in isolatie willen bestuderen, maar willen kijken naar systemen die gesitueerd zijn in een wereld. Dit paradigma van *embodiment & situatedness* heeft inmiddels al een belangrijke plek veroverd in de kunstmatige intelligentie. De sprekers op het symposium lieten hun licht over het onderwerp schijnen.

Jeffrey Siskind van Perdue University in de VS, had de eer om het spits af te bijten. In zijn presentatie beschreef hij een methode om situaties in plaatjes en video films te representeren en te herkennen. Beelden zijn opgebouwd uit verschillende onderdelen waar vaak structuur in zit. Zo zijn in een plaatje van een auto vaak wielen en ramen te zien, de wielen bevatten op hun beurt weer velgen en banden, etc. Siskind gebruikt deze structuur in de beelden om een grammatica van de beelden te construeren, vergelijkbaar met de probabilistische context vrije grammatica (PCFG) van Sankoff, wat op zijn beurt weer gestoeld is op de context vrije grammatica van Chomsky. Siskind noemt dit *Spatial Random Tree Grammars* (SRTG). Zoals een PCFG een bepaalde taal kan beschrijven, kan een SRTG een situatie in een beeld beschrijven. Siskind liet ons zien dat deze methode na training in staat is om auto's en huizen van elkaar te onderscheiden in stilstaande beelden. Daarnaast kunnen hiermee acties als 'gaan zitten', 'opstaan', 'binnen komen', 'uit gaan', 'oppakken' en 'neerzetten' worden herkend in video beelden.

Tony Belpaeme van de Vrije universiteit Brussel pleitte er in zijn presentatie voor dat het belangrijk is dat intelligente systemen in een sociale context worden geplaatst. Hij ondersteunde deze stelling met zijn onderzoek naar het ontstaan van kleurcategorieën. Kleurcategorieën zijn universeel. Er zijn drie standpunten om dit te verklaren: De categorieën zijn genetisch bepaald, de categorieën ontstaan door interactie met de

wereld of de categorieën zijn een resultaat van culturele en talige interactie. Belpaeme beargumenteert dat alleen het laatste standpunt een goede verklaring is.

In zijn methode gebruikt Belpaeme een groep agents die *guessing games* met elkaar spelen. Agent A kiest uit meerdere kleuren één kleur. Hij zoekt de categorie die hij hierbij heeft en communiceert het daarbij behorende woord aan agent B. Agent B zoekt de categorie die voor hem het beste bij het woord past. Vervolgens wijst agent B naar de kleur die volgens hem het beste bij deze categorie past. Alleen wanneer de kleur hetzelfde is als de kleur die agent A initieel heeft gekozen, is er sprake van succes. Beide agents passen hun categorieën aan, afhankelijk van de uitkomst van het spel.

Door de agents op deze manier *guessing games* over kleuren te laten spelen, ontstaan kleurcategorieën die sterk lijken op de categorieën die bij mensen worden gevonden. Dit in tegenstelling tot de methode waarbij categorieën ontstaan door interactie met de omgeving. Genetische aanleg is volgens Belpaeme geen optie, omdat de snelheid van adaptatie hierbij te laag is.

Belpaeme filosofeerde verder dat de door hem gebruikte methode een bruikbare methode is om robots met mensen te laten samenwerken. Door het spelen van dit soort taalspelletjes, kan een robot de concepten en categorieën van de mens overnemen.

Volgens Belpaeme moet een robot niet als Robinson Crusoe alleen op de wereld staan, maar in sociale interactie met andere robots en mensen zijn.

Na een korte koffiepauze vertelde Paul Vogt, voormalig student bij ons in Groningen, nu werkzaam aan de universiteit van Edinburgh, ons over de evolutie van taal. Hij behandelde het bestaan van compositionaliteit en holisme in taal. Compositionaliteit wil zeggen dat de betekenis van het geheel (bv. een zin) is af te leiden van de betekenis van de onderdelen van het geheel. Door het bestaan van compositionaliteit (of regelmaat) in de taal is er minder informatie nodig om een taal te beschrijven en te leren. Dit in tegenstelling tot holisme, waarbij geen gebruik kan worden gemaakt van regels en er dus meer informatie nodig is om een taal te beschrijven.

Het leren van taal is volgens Vogt een dynamisch proces en ontstaat door sociale interactie en culturele overdracht. De capaciteit van die overdracht is beperkt. Een mens kan gedurende zijn leven maar een bepaalde hoeveelheid informatie communiceren. Er is sprake van een bottleneck. Ondanks deze beperking moet toch alle kennis over de taal worden

overgedragen. Vogt claimt, in navolging van onderzoekers als Kirby en Brighton, dat de bottleneck het ontstaan van compositionaliteit in een taal bevordert.

Vogt probeert deze stelling te onderbouwen door het doen van computer experimenten. Hij gebruikt de *Talking heads* experimenten van Luc Steels. In deze experimenten spelen agents taalspelletjes met elkaar, waardoor langzaam maar zeker een taal ontstaat. Vogt kijkt naar het verschil bij experimenten zonder en met een beperking op de overdracht van kennis. Het blijkt inderdaad dat er meer compositionaliteit in een taal ontstaat als er sprake is van een bottleneck op de transmissie. De bottleneck fungeert als een selectie mechanisme, waardoor compositionaliteit wordt geprefereerd.

De laatste spreker van het symposium was Hans van Ditmarsch, die jaren lang bij ons als docent heeft gewerkt en nu onderzoek doet in Otago, Nieuw Zeeland. Hij was enigszins een vreemde eend in de bijt, omdat zijn onderzoek over ideale, puur rationeel redenerende agents gaat, terwijl het onderzoek van de andere sprekers meer realistische agents hanteert. Van Ditmarsch presenteerde zijn werk op het gebied van epistemische logica. Hij maakt logische modellen om spellen te beschrijven waarbij meerdere agents kennis over elkaar moeten zien te vergaren. Door deze logische beschrijving van de spellen is het mogelijk om een perfect logisch redenerende agent te maken die een winnende strategie kan hanteren. Van Ditmarsch geeft toe dat deze ideale agents geen goede reflectie zijn van de mens, maar het geeft wel meer inzicht in de epistemische logica. Daarnaast is het mogelijk om de modellen te gebruiken om spellen te ontwerpen. Met de modellen kan namelijk een mate van moeilijkheid worden bepaald.

De dag werd afgesloten met een discussie, waarin Eduard Hoenkamp van het NICI, de sprekers confronteerde met een aantal kritische vragen over hun onderzoek en het KI onderzoek in het algemeen.

Na afloop van het symposium was iedereen wild enthousiast over de kunstmatige intelligentie...

Gert Kootstra

PS. Degenen die graag nog wat meer informatie zouden willen hebben kan ik verwijzen naar: <http://www.ai.rug.nl/~bart/AI-in-the-Wild/>, waar de presentaties van de sprekers te vinden zijn.

Gossie!

Hét non-discrete roddel acquisitie blad

RECTIFICATIE:
Martin wou warmte,
maar geen vrouwen

SINT's ware ID ontmaskerd!

Een boze SINT:

"Pure lariaeok! Alleen omdat ik een lange baard heb en een jurk draag en niet in dialoog ga met ongelovigen...!"

Mohammed

Nico van M.'s trouwste volgelingen:
Mohammed A, B en C.
Allen waren jarenlang bekend onder de schuilnamen Piet, Piet en Jolie.

Mohammed

Aanslag in MADRID
vooralsnog ontkend...

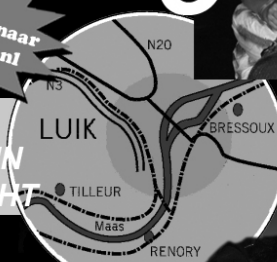
Via een betrouwbaar lek bij de AIVD heeft uw Gossie! vernomen dat het onderzoek in de WAR ON TERROR een nieuwe HOOFD-VERDACHTE heeft opgeleverd. De tot nu toe door niemand gevreesde Nico van M. blijkt al EEUWENLANG zijn invloed in NEDERLAND uit te oefenen en juist de goed geïntegreerde hollandse jeugd te recrutereren met mooie belofes en DEMONISERENDE verzen.

Mohammed

zoektocht naar VERLOREN
DEMOCRATIE IN NEDERLAND
nog niet opgegeven!

mail je roddel naar
gossie@ai.rug.nl

LOCATIE LUIK
STEEDS BETER IN
KAART GEBRACHT

Een geobsedeerde RONALD:
"Je kan met Google ook alleen
binnen Nederlandse sites zoeken!"

Deze week in:
KI-ERS IN THERAPIE

SANDER (RAM): "Ik draag de biostabil preventief als bescherming tegen negatieve straling waaraan ik word blootgesteld. Ik zit veel achter de computer en wil graag klachten voorkomen."

MEREL (TWEELINGEN): "Acupunctuur werkte niet meer, dus ik was toe aan een stevigere behandeling. Bovendien kan ik nu mijn theedoeken ergens kwijt."

Na
dramatische
scheiding staat
hij er weer alleen voor

LAGO: "Ik was het zat dat hij me steeds maar napraatte!"

JB

We eten samen vanavond. Het gesprek valt op mijn vriendin uit Groningen, die morgen komt logeren. 'Tessa studeert K.I.', zeg ik. Stilte. Dan bulderen mijn huisgenoten het uit. 'Kun je daar ook al voor studeren?', vraagt Mark lachend. 'Hoezo?'

Ik weet wel waar hij het over heeft, maar houd mij van de domme. 'Leer je dan hoe je het makkelijkst in het achterste van een koe komt?', gaat Koen door. Ik kijk vragend. Alle vier liggen ze half over de tafel van het lachen. 'Nee, niet het achterste, maar het onderste!', vult Bart hem aan.

Ik besluit het spelletje mee te spelen. 'Ja, toevallig wel. En dat is best belangrijk, hoor. Wat als jij geen kinderen kan krijgen? Dan ben je maar wat blij met mensen als Tessa die dat even voor je regelen.' Stilte. Dat is natuurlijk de serieuze kant van Kunstmatige Inseminatie. Geen van de vier mannen moet er aan denken onvruchtbaar te zijn. Ik besluit het nog even door te voeren. 'En als je haar dan nodig hebt om kinderen te krijgen, dan hoop je toch op zijn minst dat het een beetje hygiënisch gebeurt, want je wilt natuurlijk geen misvormde kinderen.'

Stilte.

Mark neemt een hap van zijn spaghetti met rode saus. 'Maar valt dat dan niet onder Geneeskunde?', vraagt hij op een zachte toon. Hij hoopt het onderwerp te veranderen. Ik moet om hem lachen, maar houd me in. 'Blijkbaar niet. Het is natuurlijk erg in opkomst. Waarschijnlijk is het zo populair dat ze er een aparte studierichting van gemaakt hebben.' 'Hmm..', zegt hij en concentreert zich op een lange sliert pasta die niet op zijn vork wil blijven liggen. De anderen staren een beetje beschaamd voor zich uit.

Dave komt binnen. 'Sorry dat ik laat ben, jongens.' Ik ben blij dat hij er is. 'Hé, Dave, een vriendin van mij studeert K.I. in Groningen', zeg ik. 'Oh, wat leuk. Welke richting wil ze op?' 'De creatieve kant'. De vier mannen aan tafel staren mij ongelovig aan. De creatieve kant? Zij snappen er niets meer van en kijken Dave vragend aan. 'Jij hebt toch de technische kant gedaan?', vraag ik hem. Allemaal kijken ze nu naar Dave. Heeft hij...? Dat wisten ze helemaal niet! 'Ja', zegt Dave, 'maar wij noemden het wel anders, hoor. Anders lijkt het zo op Kunstmatige Inseminatie. Bij ons heette het CKI, Cognitieve Kunstmatige Intelligentie.'

De vier mannen aan tafel denken even na en kijken mij dan tegelijkertijd aan. Ze snappen plotseling wat er aan de hand is. 'Wat?', vraag ik en neem tevreden een hap salade.

Linda Hakeboom

(Studente Journalistiek en Taal- en Cultuurstudies in Utrecht)

Filters that fight back!

by Paul Graham (bron: www.paulgraham.com)

We may be able to improve the accuracy of Bayesian spam filters by having them follow links to see what's waiting at the other end. Richard Jowsey of death2spam now does this in borderline cases, and reports that it works well. Why only do it in borderline cases? And why only do it once?

As I mentioned in Will Filters Kill Spam?, following all the urls in a spam would have an amusing side-effect. If popular email clients did this in order to filter spam, the spammer's servers would take a serious pounding. The more I think about this, the better an idea it seems. This isn't just amusing; it would be hard to imagine a more perfectly targeted counterattack on spammers.

So I'd like to suggest an additional feature to those working on spam filters: a "punish" mode which, if turned on, would spider every url in a suspected spam n times, where n could be set by the user.

As many people have noted, one of the problems with the current email system is that it's too passive. It does whatever you tell it. So far all the suggestions for fixing the problem seem to involve new protocols. This one wouldn't.

If widely used, auto-retrieving spam filters would make the email system rebound. The huge volume of the spam, which has so far worked in the spammer's favor, would now work against him, like a branch snapping back in his face. Auto-retrieving spam filters would drive the spammer's costs up, and his sales down: his bandwidth usage would go through the roof, and his servers would grind to a halt under the load, which would make them unavailable to the people who would have responded to the spam. Pump out a million emails an hour, get a million hits an hour on your servers.

We would want to ensure that this is only done to suspected spams. As a rule, any url sent to millions of people is likely to be a spam url, so submitting every http request in every email would work fine nearly all the time. But there are a few cases where this isn't true: the urls at the bottom of mails sent from free email services like Yahoo Mail and Hotmail, for example.

To protect such sites, and to prevent abuse, auto-retrieval should be combined with blacklists of spamvertised sites. Only sites on a blacklist would get crawled, and sites would be blacklisted only after being inspected by humans. The lifetime of a spam must be several hours at least, so it should be easy to update such a list in time to interfere with a spam promoting a new site.

High-volume auto-retrieval would only be practical for users on high-bandwidth connections, but there are enough of those to cause spammers serious trouble. Indeed, this solution neatly mirrors the problem. The problem with spam is that in order to reach a few gullible people the spammer sends mail to everyone. The non-gullible recipients are merely collateral damage. But the non-gullible majority won't stop getting spam until they can stop (or threaten to stop) the gullible from responding to it. Auto-retrieving spam filters offer them a way to do this.

Would that kill spam? Not quite. The biggest spammers could probably protect their servers against auto-retrieving filters. However, the easiest and cheapest way for them to do it would be to include working unsubscribe links in their mails. And this would be a necessity for smaller fry, and for "legitimate" sites that hired spammers to promote them. So if auto-retrieving filters became widespread, they'd become auto-unsubscribing filters.

In this scenario, spam would, like OS crashes, viruses, and popups, become one of those plagues that only afflict people who don't bother to use the right software.

POES

Dag Poes,

Psychologen, filosofen, psychiaters en hersenchirurgen hebben mij niet kunnen helpen met mijn probleem. Jij bent de enige die nog kan helpen. De symptomen zijn de volgende. Ik kijk veel naar pornofilms. Geef me geld uit aan loterijen, doe aan gokken in het casino. Ik zie overal complotten in, probeer onbegrijpelijk taalgebruik te begrijpen. Ik laat me besmetten door allerlei ziektes, laat mensen bijv. express in mijn gezicht hoesten. Tbc en gekke koeienziekten ben ik gewend. Ik kick op felicitaties van iedereen en laat me inpalmen om dingen te doen waar een ander beter en ik slechter van wordt. Ik wordt helemaal gek van mezelf. Goede Poes, wat moet ik doen om me met zinnige dingen (ik weet niet wat zinnig is, maar ja) bezig te gaan houden en dat beetje structuur weer aan te brengen in mijn leven?

Dag beste onbekend@persoon.com,

Heb ik nou toevallig even een geweldig aanbod voor U. Met "@waY"® het geweldige supermiddeltje van @way-Inc zullen al uw problemen als sneeuw voor de zon verdwijnen. Velen dachten net als u, dat kan toch helemaal niet? Maar toch probeerden zij de nieuwe revolutionaire formule en leven nu weer als volstrekt normale mensen. Al kent ons middel de bijwerking dat men er slimmer en aantrekkelijker van wordt. Toch zeker geen nadeel.

Wat nou als ik U vertel dat dit revolutionaire wondermiddel voor slechts 90\$ voor u kan zijn?

Helaas kan ik u dit aanbod niet blijvend doen, maar u moet snel reageren om u te verzekeren van een sp@mvrij leven. Als u binnen 30 seconden besteld ontvangt u de extragratismondspoelset, voor al uw conventionele mondspoelproblemen.

Beslis snel en verander Uw leven!

Vriendelijke groeten,

POES, tussenhandelaar @way-Inc.

SCAM THE SCAMMER

Iedereen kent het vast wel, e-mail waarin wordt gevraagd om een groot geldbedrag, vaak met de belofte dat het een goede investering is waar veel op terug verdiend wordt. Deze e-mail fraude, ook wel bekend als *scam* bestaat in veel verschillende vormen. De raarste dingen worden verzonden om mensen te laten geloven dat ze moeten investeren. Zo zijn er voorbeelden bekend waar mensen veel geld zouden kunnen verdienen als ze een geldbedrag tijdelijk op hun rekening konden stallen. Of waar mensen per e-mail werd verteld dat ze een loterij hadden gewonnen. Om het geld te kunnen incasseren moesten ze eerst een groot geldbedrag betalen. Natuurlijk krijgen de slachtoffers het beloofde geld nooit op hun bankrekening verschijnen en de investering die ze gemaakt hebben zijn ze ook kwijt.

Dat er mensen zijn die hierin trappen verbaast velen misschien, maar er zijn meer opmerkelijke dingen te bespeuren. Zo is er een complete online community die er een sport van maakt om de *scammers* (vertuurders van scam dus) zo lang mogelijk aan het lijntje te houden door terug te mailen dat ze interesse hebben in het aanbod wat hen is gedaan. De scammer wordt dan grote bedragen beloofd, maar om die bedragen te ontvangen moet hij vaak de vreemdste procedures doorlopen om 'het vertrouwen te winnen'. De scammer wordt hierbij dus zelf gescamd en de persoon die dit doet wordt een *scambaiter* genoemd (hoewel ik scamscammer eigenlijk ook wel erg leuk vind). Een veelvoorkomend voorbeeld hiervan is het vragen om een foto waarop de scammer staat afgebeeld, meestal met een bord erbij waar een

bepaalde tekst op staat, of met bepaalde voorwerpen.

Één van scambaiter communities is te vinden op <http://www.419eater.com>

Hier vind je complete e-mail conversaties tussen scammers en scambaiters inclusief foto's. Ook vind je tips op de website voor als je zelf eens een scammer wilt terugmailen. Misschien leuk als je je een keer flink irriteert aan al die spam die je weer hebt gekregen of als je je verveelt.

Top-X

* Anne Boomsma (na afloop tentamen statistiek): "En... was het mooi?"

* Maaïke S: "De knutselacademie... uhm Minerva"

* Mart: "Guns 'n Roses? Klinkt als een film..."